

Namens de Generale Synode richten we ons tot u en jullie met de volgende kanselboodschap:

Geliefde gemeente, de profeet Jeremía zegt in Klaagliederen 3:39-40: *Wat klaagt dan een levend mens? Een ieder klage vanwege zijn zonden. Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken, en laat ons wederkeren tot den HEERE.*

Deze oproep om te *klagen* en te *onderzoeken* komt vandaag op de biddag ook tot ons en onze kinderen en jongeren. Het is nodig dat we ons vanwege onze zonden voor de Heere verootmoedigen en Hem smeken om Zijn genade. In het Paradijs hebben we ons van de Heere afgekeerd en zijn we onze eigen weg gegaan. We wilden als God zijn. De zonde van hoogmoed dringt overal in door.

In de *wereld* leidt deze zonde tot machtsdenken. Ten diepste gaat het in alle ontwikkelingen om de vraag wie het in de wereld voor het zeggen heeft. De strijd tussen Christus als het Zaad van de vrouw enerzijds en het zaad van de slang anderzijds zien we in de wereldwijde christenvervolging die zich toespitst. In dit verband noemen we ook de aangevochten plaats van het bondsvolk Israël te midden van alle volken op deze wereld.

In ons eigen *land* wordt de afkeer van de Heere en van Zijn geboden steeds sterker. De zonden worden opgestapeld. Openlijk wordt Gods heilige Naam onteerd en vertrapt. Onze samenleving is sterk verdeeld. Met recht kunnen we spreken van ‘roepende zonden’, als we zien hoe Gods dag wordt ontheiligd, maar ook wat er gebeurt rond abortus en euthanasie. De scheppingsorde van man/vrouw wordt aan de kant geschoven, waardoor het gelijkheidsdenken vrij baan krijgt.

Binnen de *kerk* van Nederland komt allerwege het gezag van de Heilige Schrift onder druk te staan. We liggen er allemaal open voor om de Bijbel uit te leggen op onze eigen manier. Buigen wij onder de Schriftuurlijk-bevindelijke prediking, die ons aan onze zondeschuld ontdekt, in een weg van recht naar Christus uitdrijft en wijst op een geheiligde wandel? Of staan we een geloofsbeleving voor, waarin zalig worden afhangt van de keuze van de zondige mens? Hoe vaak heersen we over elkaar, ook als ambtsdragers, in plaats dat we onder elkaar bukken.

Vooral moeten we onze *eigen wegen* onderzoeken. De breuk ligt vanbinnen in ons hart. We willen niet meer wat God wil. Buigen voor Gods Woord en wet moet bij onszelf beginnen. Welke plaats heeft de Heere en Zijn dienst in ons leven? Eren we Gods heilige Naam en dag? Hoe gaan we om met onze naaste? Hoe leven we binnen het huwelijk en daarbuiten? Hoezeer zijn we gesteld op ons bezit? Uit alles blijkt dat we schuldige zondaren zijn, verdorven tot in het diepste van ons bestaan.

Geliefde gemeente, de profeet Jeremía spreekt over klagen, onderzoeken en *wederkeren*. We roepen u en jullie allen er hartelijk toe op. Die wederkeer tot God komt nooit vanuit onszelf, maar is het krachtige en onwederstandelijke werk van de Heilige Geest.

Jeremía mocht bij de puinhopen van Jeruzalem naar boven zien: *Gij, o HEERE, zit in eeuwigheid, Uw troon is van geslacht tot geslacht* (Klaagliederen 5:19). Vanuit de hemelse troon gaat Gods werk voort. De Naam HEERE wijst op het onwankelbare genadeverbond, dat vast ligt in Gods welbehagen en in het Borgwerk van Christus. Alleen daarom is er hoop en verwachting. Tot in het laatste nageslacht blijft Zijn trouw.

Door het werk van de Zaligmaker zullen ook in deze tijd verloren Adamskinderen terugkeren tot God. Zo wordt het waar: *Keert weder, gij afkerige kinderen; Ik zal uw afkeringen genezen. Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de HEERE onze God* (Jeremía 3:22).